

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران- توفان

۲۵ اگست ۲۰۱۱

بمباران ناتو عامل اصلی فروپاشی رژیم معمر قذافی

اینهمه هیاهو برای چیست؟

سرانجام بعد از چندین ماه بمباران وحشیانه ناتو به کارگردانی امپریالیست امریکا، رژیم معمر قذافی که همین تا شش ماه پیش رژیم سربه راه و متمدنی برای همکاریهای اقتصادی و سیاسی با ممالک امپریالیستی بود، فرو پاشید و دروازه های باب العزیزیه به تصرف شورشیان مخالف قذافی درآمد. بمباران هوایی ناتو در خلال این پنج ماه اخیر علاوه بر ویرانی زیر ساخت کشور، نابودی هفتاد درصد شبکه آب رسانی، ویرانی شبکه برق و تأسیسات، مدارس و کارخانجات و.... هزاران کشته و مجروح نیز بر جای گذاشته و این امر در رسانه های بی وجدان امپریالیستی هیچ بازتابی نداشته است. تخریب زیرساخت اقتصادی لیبیا که با پول نفت این ملت در چند دهه اخیر بنا شده، هدفی آگاهانه برای بازسازی مجدد لیبیا و غارت ثروت این کشور توسط انحصارات امپریالیستی و وابسته کردن کامل این کشور به امپریالیسم جهانی است. اعتراضات برحق مردم لیبیا علیه رژیم دیکتاتوری قذافی که با الهام از بهار عربی، انقلاب تونس و مصر آغاز شد به خاطر فقدان رهبری انقلابی و شرایط خاص لیبیا در تکاملش به آلت دست امپریالیستها تبدیل گردید و عملاً سرنوشتش با منافع نیروهای استعماری و غارتگران بین المللی کره خورده است.

سرنوختی رژیم لیبیا ادامه همان سیاست نظم نوین امپریالیست امریکا در منطقه و ادامه اشغال افغانستان و عراق در شکل دیگری است. بدین رو اینهمه هلهله "آزادی و دموکراسی" و تبلیغات بیشرمانه های امپریالیستی فقط برای فریب افکار عمومی است و برانداختن رژیم قذافی توسط امپریالیستها ربطی به آزادی مردم ندارد. همانطور که سرنوختی رژیمهای طالبان و صدام حسین برای مردم آزادی و امنیت و عدالت اجتماعی به ارمغان نیاورد و نمی توانست به ارمغان آورد سرنوختی قذافی نیز توسط دزدان و ددان بین المللی جز ویرانی و مصیبت بیشتر به ارمغان نخواهد آورد. پیکار برای آزادی و دموکراسی بدون مبارزه علیه غارتگران بین المللی سراب است.

تجربه مبارزه مردم در لیبیا نشان می دهد که فقدان یک رهبری منسجم و نیروی اپوزیسیونی که بتواند بر روی پای خود بند باشد تا بتواند در مانورهای سیاسی شرکت فعال داشته باشد چگونه می تواند وضعیتی ایجاد کند که به بن بست سیاسی بیشتر شبیه است و به جای تاثیر گذاری مستقلانه و آگاهانه بر روند تحولات، وضعیتی ایجاد می شود

که جنبش به دنبال تحولات کشیده شده از چاله به چاه می افتد . جنبشی که مصالح عالیه میهن خویش را درک نکند و به آلت دست مقاصد امپریالیستها تغییر ماهیت دهد طبیعتا در وضعیتی نخواهد بود که در صورت تغییر نظام لیبیا بتواند در سراسر کشور اعتماد عمومی را به خود جلب کند و مورد احترام عمومی باشد. این جنبش خود به ایجاد یک جنگ داخلی دراز مدت دامن می زند. دست التماس به سمت نیروهای جنایتکار و متجاوز ناتو دراز کردن و از آنها طلب یاری نمودن تیر خلاص به جنبش مردم لیبیا است.

کمونیستهای نمی توانند کورکورانه از هر جنبشی تنها به علت شرکت وسیع توده ها در آن حمایت کنند. این جنبشها باید در مسیر پیشرفت خود در خدمت منافع راهبردی انقلاب جهانی یعنی در خدمت استقرار نیروهای باشند که دموکراسی را با مبارزه ضد امپریالیستی و ضد صهیونیستی پیوند می زنند و بشریت را در عرصه مبارزه اجتماعی گامی به جلو سوق می دهند. این جنبشها باید در خدمت مبارزه جهانی ضد امپریالیستی و برای شکستن جبهه سیاه ضد انقلاب جهانی بوده و سنگر آنها را تضعیف نماید. وگرنه در ایران، نیروهای اپوزیسیون مترقی باید از حرکت سلطنت طلبها و سازمانها و محافل رنگارنگ سیاسی که خواهان براندازی رژیم جمهوری اسلامی هستند تا امپریالیستها و صهیونیستها کشور ما را غارت کنند به حمایت برخیزند و یا اینکه از اوپاما و سارکوزی و... دعوت کنند که به ایران حمله کرده و کشور ما را از دست آخوندها نجات داده و حقوق بشر را در ایران متحقق سازند.

نیروهای مترقی باید با تجاوز ممالک امپریالیستی به لیبیا و دخالت در امور داخلی لیبیا به بهانه حمایت از مردم غیر نظامی مخالفت کنند. ماهیت و اهداف تجاوز امپریالیستی به لیبیا همان چیزی است که در افغانستان و عراق رخ داده و همچنان ادامه دارد. بدا به حال جریانهای سیاسی که به بهانه دفاع از مردم لیبیا به هورا کش ممالک امپریالیستی تبدیل شدند و شرم ندارند که از این توطئه ضد بشری و استعماری جویده جویده حمایت نمایند. فروپاشی رژیم معمر قذافی سرنوشت همه رژیمهای دیکتاتورست که به مردم خود پشت کرده ، با اعمال سرکوب خشن و نقض آزادیهای دمکراتیک و تبدیل کشور به ملک شخصی خود...زمینه دخالت و توطئه امپریالیستها در کشور را فراهم می آورند. فقط با اتکا به مردم به ویژه کارگران و زحمتکشان و پیوند مبارزه برای دموکراسی و آزادیهای دمکراتیک و عدالت اجتماعی با پیکار علیه امپریالیسم و صهیونیسم است که می توان سره از ناسره را از هم تمیز داد، از حمایت نیروهای مترقی جهان برخوردار گردید و سرانجام به پیروزی رسید. راه دیگری جز این راه متصور نیست.

دست امپریالیستها از لیبیا کوتاه باد!

حزب کارایران(توفان)

۲۴ اوت ۲۰۱۱

www.toufan.org